

Prohlášení o manželství.

Článek 1. - Universalita manželství a rodiny.

Všichni lidé jsou zrozeni z matky a počati otcem. Všeobecná lidská zkušenost potvrzuje tento biologický fakt. Státy pak podporují instituci manželství neboť manželství vytváří, podporuje a chrání vztah mezi otcem-matkou-dítětem, jediný to přirozený způsob vzniku a pokračování života lidí a celé společnosti.

Článek 2. – Manželství = jeden muž a jedna žena.

Kanada vždy definovala manželství jako svazek jednoho muže a jedné ženy neboť hlavní funkcí tohoto biologického svazku osob různého pohlaví zůstává vytvoření základu pro rodinu. Vláda může případně podporovat i jiné svazky, ale tyto by neměly být zaměňovány či dokonce nazývány manželstvím.

Článek 3.- Ústředním zájmem v manželství jsou děti.

Manželství je instituce kde zájem dítěte má převládat nad zájmem dospělých. Nikomu není dáno právo změnit ústřední definici manželství tak, že by se záměrně změnilo v instituci v níž by děti vyrůstaly bez otce či matky.

Článek 4. – 4 podmínky vzniku manželství.

Manželství je pevnou oporou společnosti jen pokud jsou zachovány 4 podmínky definující počet, pohlaví, věk a příbuzenský vztah. Můžeme se oženit či vdát jen s jednou osobou a to opačného pohlaví, oba účastníci musí dosáhnout určitého věku a nesmí být blízcí příbuzní. Pouze pokud jsou všechny 4 podmínky splněny – a tyto právě zaručují blaho dětí, rodiny i společnosti – mají účastníci právo vstoupit v manželství. Odstranění kterékoliv z těchto podmínek nutně ohrožuje stabilitu celé instituce manželství.

Článek 5. – Manželství je víc než jen “stejná práva”.

Jakákoliv státní opatření mohou zvýhodňovat a také zvýhodňují občany v různých situacích. Jestliže na příklad někdo žádá o různé podpory, příspěvky či daňové úlevy stát především zkoumá zda takový nárok existuje a posléze zda občan splňuje stanovené podmínky. Je uznávaným nárokem státu zvýhodňovat občany v určitých situacích a vztazích či nikoliv. Dovolávat se tedy “stejných práv” není samo o sobě dobrým argumentem. Navíc se partnerství osob stejného pohlaví již nyní kvalifikuje pro stejné výhody jako manželství. Něco jiného je tedy kořenem věci : je to pokus přesvědčit veřejnost, že toto partnerství má pro společnost stejnou hodnotu jako manželství. To může stát uměle učinit jen tím, že popře unikátní hodnoty manželství jakožto instituce sloužící biologickému svazku muže a ženy k prospěchu dětí.

Článek 6. – Manželství je víc než jen láska.

Pouhý fakt že 2 lidé milují jeden druhého ještě neznamená, že mají právo, aby je stát uznal za manžele. Zájem státu o soukromé vztahy lidí vyplývá ze skutečnosti že stát má jednak zájem o vlastní existenci a blaho, dále z biologického faktu že pouze osoby odlišného pohlaví mohou vytvořit nový život a konečně z faktu že stát uznává nárok dětí k životu v rodině s vlastní matkou a otcem. V důsledku toho pouze takový vztah vzájemné náklonnosti, který splňuje všechny 4 podmínky článku 4 shora si zasluhuje v očích státu a společnosti názvu “manželství”.

Článek 7. – Instituce manželství je vlastnictvím lidí.

Manželství jakožto společenství muže a ženy je instituce vzniklá od nepaměti z vůle, tradic a zvyků lidstva dávno před vznikem státu a soudů a zůstává prvořadě důležitá pro zdravý život a vývoj společnosti. Jakýkoliv pokus nezvolených soudců či jiných orgánů vlády přisvojit si právo změnit takto vzniklou instituci manželství či odstranit přirozený vztah otec-matka-dítě a nahradit ho vztahem stát-občan, navíc

bez souhlasu a podpory převážné části obyvatelstva se rovná uchvácení přirozených práv a svobody občanů a je závažným porušením důvěry veřejnosti.